

НАТАТКІ ПАДАРОЖНІКА

Атрочаныя вогы

□ Уладзімір БЕРАСНЁЎСКІ

Калі навокал толькі вада, то воддаль ад катамарана яна колерава, але нават у балотных травах, асцяжарні — чыстая азда самага Мазыра, колькі б ні злівалі ў яе бруду Пінск ці Салігорск...

Упершыню мы ўбачылі прып'яц каля Кудрэвічаў, там, дзе прымае яна ў сябе прыгажуню Ясельду. У сутыцы, з левага боку, прыкмецілі шызы дымчок з-за кустоў, а потым і чалавека. Ён, убаіваючы нас, памахаў рукою. Спачатку хацелі плысці міма — не ўзлюблілі мы турыстаў з вогнішчамі, бачылі скрозь, колькі яны пакідаюць на берагах пасля сябе смецце. Але ўсё ж завярнулі свой "карабэль" да берага, Палітальска. Незнаёмец хоць і размаўляў па-расейску, але спакой і памяркоўнасць сведчылі — у ім ёсць нешта палітыкаўскае.

Пазней высветлілася, што ён выкаваў, падпалкоўнік, служыў у Расіі. Але ўжо некалькі гадоў запар у адпачынак едзе сюды, у глухавань, нібы лепшага месца на свеце няма.

Наш новы знаёмы яшчэ не стары, хоць з паселішчамі, краінамі, жывым. Цікава, чаму кожны год едзе ў адпачынак на Палессе, калі і радыяцыяй пасыпана, і так далёка ад месца яго жыцця? Аказваецца, яго бацька быў родам з гэтых мясцін, з пад Давыда-Гарадка. Калі Чырвоная Армія вызваліла гэтую землю ад паліцаў, бацьку разам з іншымі моцнымі гаспадарамі пасадзілі ў цяляціні і павезлі ў Краснаарскі край. Там тады было шмат такіх як ён, "папоў" і "падпалкоў", па сутнасці, звычайных працавітых людзей.

Бацька будучага падпалкоўніка быў хворым на адкрытую форму туберкулёзу. Яму парочкі тады адно: магіла. Але пашанцавала. Праз паўгода, на здзіўленне ўрачоў, пачаў ачышчацца. І потым да канца сваёй дзеі ён казаў: "Вялікае дзякуй энцава за тое, што выратавала мяне ад смерці".

Упершыню пасля высылкі ён трапіў да доктара гадоў праз пяць гадоў. І той растлумачыў, што клімат для хворага аказваўся вельмі прыдатным: лёгкае заважанасць, каверны зацягнутыя. Так падпалкоўнік бацька больш і не трапіў пад Давыда-Гарадка. Сын быў у армейскім намілітэ, і старына ўхваліў палітыку партыі ў ўрада, на ахове якіх стаяла спачатку ЧК, потым ГПУ, потым НКВД... Маніліся, каб падпалкоўнік бацька больш і не трапіў пад Давыда-Гарадка.

Сын быў у армейскім намілітэ, і старына ўхваліў палітыку партыі ў ўрада, на ахове якіх стаяла спачатку ЧК, потым ГПУ, потым НКВД... Маніліся, каб падпалкоўнік бацька больш і не трапіў пад Давыда-Гарадка. Сын быў у армейскім намілітэ, і старына ўхваліў палітыку партыі ў ўрада, на ахове якіх стаяла спачатку ЧК, потым ГПУ, потым НКВД... Маніліся, каб падпалкоўнік бацька больш і не трапіў пад Давыда-Гарадка.

Мусіць, за ўсе гады існавання гэтых органаў адзіны чалавек знайшоўся на ўсім белым свеце, які дзякаваў "дабрадзеем" за сваё выратаванне жыццём. На шчасце, там пра гэта не здагадаліся.

Напэўна, такія альбо падобныя думкі з'яўляліся і ў сына. Каб гэта было не так, калі б ён не думаў пра мінулае бацькава жыццё, а разам і пра сваё ўласнае, дык не распаўсюджаў бы ўсё гэта чужым людзям, не імкнуўся б так упарты на Палессе, на бацькаву радзіму.

— Многія афіцэры цяпер просяцца на службу ў Беларусь, — казаў ён. — А вы?

Падпалкоўнік сумна ўсміхнуўся:

— Шчыра кажучы, я ўжо да Беларусі не маю прамога дачынення. Нават у документах пішуся рускім. Маці мая сібярка, Краснаарская, дзе нарадзіўся і вырастаў, моцна трымае... Бадай, памяць і любоў да зямлі продкаў мяне прыцягвае сюды, на Палессе. Таму і еду ў адпачынак. А ўсё астатняе — сям'я, дзеці, служба, — усё там, — ён няпэўна махнуў рукою на ўсход, — а потым даду: — Некалі ўсе народы разам жылі, а зараз адмежаваліся. Баюся, што настане час і, можа, не пусцяць мяне сюды, на зямлю продкаў. Скажы, ці так мы, людзі, павінны жыць? І хто ў гэтым вінаваты?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

— Я не адкажу, і спраўдзі: хто?

Пасля Бярэзавы, мінуўшы чыгуначны мост, мы сустрэлі іншых сяброўку, таксама працавітых, але ж у вельмі вялікім настроі.

Яны сядзелі за драўляным сталом, застаўленым бутэлькамі, зокусі, гучна выказвалі свае эмоцыі. Нейкі маладзенькі хлопчэ, убачыўшы нас, падхапіўся і, пахістаючыся, заспіхаўся да берага. Ён махаў рукамі, неспыніліся б, але ў нас скончыўся бензін...

Людзі, што сядзелі за сталом, былі лунічэжамі чыгуначнікамі. А справа, дзеяла якой яны сабраліся, была такая. У сваім прафілакторы, які месціўся ў дэбаркадэры выгнутым на бераг, гэтыя людзі ўладжвалі інспектара-рэвізора, што прыехаў да іх аж з Мінска. Гэты малады чалавек і захапіўся нашым катамаранам, з берага ён выглядае амаль шыкоўна.

— Зрабіць! Наліць! Даць усё, што папросіць! — пачаў распаўсюджаць рэвізор. — Што вам трэба? Бензін? Хлопцы, даць бензін!

Але бываюць цяжкія моманты, якія не можна пераадолець назват усепадзін рэвізор. Пачаставаў нас толькі памідорамі пад рэшткі халоднай рыбнай юшкі, а на конт бензін у лагодна ўсміхнуўся: "Бач, чаго захацелі..."

Але ж рэвізор вельмі спадабалася наша судна. Ён, відаць, захацеў зрабіць сабе такое ж. Пачаў мерцаць яго ўдоўж ўпоперак, пытаўся, з чаго яго зрабілі, дзе даставалі матэрыялы. Уласна, размова вялася толькі пра дыярэзавыя трубікі, усё астатняе — дошкі, жалеза, гапкі, балты...

— Без бензіну не ездзіць, — падкузьмілі мы яго, страціўшы надзею разгаворыцца палікам да рухавіка. — Трубіць! Трубіць! — не слухаючы нас, казаў ён. — Трубіць я здабуду на авіярамонтны заводзе... Дошкі таксама сабебіта мне дастаць — раз плучуць...

Ён пахваліўся, што дастане іх, дакладней, украдзе праз паднацелены яму чыгуначнік. Мы адразу ж зразумелі: гэты хлопчэ здольны і бензін здабыць проста з рэчкі.

— Дык усё ж, як на конт бензін? — рэвізор падазваў старэйшага з брыгады, яны пашапталіся, і брыгадэр падаў нам паперку.

— Вось вам записка, паездзеце ў Каровічы (ён назваў прозвішча). Бач, дзім, таго ахрысцілі, не здарма жму ў Каровічы. Ён зірнуў на записку — і паўхвіліны мы атрымалі.

— Ну што ж, падумалі мы, — рэвізор — ён і на Прып'яці рэвізор.

Паміж Верасніцаў і Туравам напаткалі знаёмага капітана, Калі

Вясна. Час саджаць бульбу

СПАДЧЫНА

Пойдзем у музей, глянём на сябе

□ Вітаўт МАРТЫНЕНКА, "ЧЗ"

Травень багаты на святы, пра існаванне якіх мы часам нават не згадваем. Сусветны дзень Чырвонага Крыжа, Дзень вызвалення Афрыкі, Дзень хіміка, Міжнародны дзень музей і г.д. Выявае дзеянне, што ніхто ў нашым асяроддзі такія свята і не сцвятуе, хіба толькі афрыканскія студэнты — свой дзень, а беларускія хімікі — свой. Але вось Міжнародны дзень музей апошнім часам прэзідэнта вылучае за рамкі вузкага прафесійнага свята.

Шлапярочка па гарадзе ў той дзень, 18 траўня, і там, і тут адчуваеш гэтакія свята. То на новую экспазіцыю запрашае музей беларускай літаратуры, то нейкую адметную прэзентацыю прапонуе гістарычны музей, то вабляе шыкоўнай вышай музей мастацтва. А Беларускае дзяржаўнае музей-запаведнік "Менка" ладзіць цэлую святую імпрэзу.

Ад вуліцы Алаізы Пашкевіч, дзе знаходзіцца дырэцыя музея, пачаў 11-й гадзіны ў гэтую сераду пачаў рэгулярна адпачываць, увайшоў сапраўдным магільным сабрам селяніна, абав'язкова экскурсію, проста расхадзіцца, звышарынальных рэчэй: сялянскія хаты з розных раёнаў Беларусі, драўляныя вясковае царквы, млын-вятрак... Ну і, зразумела, традыцыйна

прадыта працы і быту беларусаў. Не спыняючыся з выносамі, што сродок гэтых апошніх толькі хамаў да лапці. Быў беларускае селяніна ў мінулым дамагаві і сённяшнім чалавеку вельмі шырае душы, працавітых рук і трапа разуму нашых продкаў.

Мы, журналісты, прыбылі сюды на свята разам з работнікамі іншых музеяў, арыстамі, школьнай і студэнцкай моладдзю. Я асабіста быў не ўпершыню, але шмат што ўразаў і мяне. Скажам, млын, пакуль яшчэ не адноўлены цалкам з-за недахопу грошавых даходаў за кравакі багуня года, атрымліваем з бюджэтных крыніц, ажыццэўлена ў выглядзе аднарадовага перагляду размеру аплаты працы, сацыяльных пенсій, дапамог, стипендыяў, грошавога забеспячэння.

Насельніцтва, якое атрымлівае даходы з іншых крыніц, кампенсация страт ад інфляцыі ажыццэўляеца на падставе, прадугледжаных калектывнага дагавора (пагадненнямі).

У сувязі з апублікаваннем індыкса спажывецкіх цэн за красавік 1994 года Дзяржаўпрацы Рэспублікі Беларусь тлумачыць, у адпаведнасці з Законам Рэспублікі Беларусь "Аб індыксы даходаў насельніцтва з улікам інфляцыі" і на падставе паставы Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 10 сакавіка 1994 года № 136 "Аб адпаведных мерах па сацыяльнай абароне насельніцтва" індыксы грошавых даходаў за красавік багуня года, атрымліваем з бюджэтных крыніц, ажыццэўлена ў выглядзе аднарадовага перагляду размеру аплаты працы, сацыяльных пенсій, дапамог, стипендыяў, грошавога забеспячэння.

Насельніцтва, якое атрымлівае даходы з іншых крыніц, кампенсация страт ад інфляцыі ажыццэўляеца на падставе, прадугледжаных калектывнага дагавора (пагадненнямі).

Насельніцтва, якое атрымлівае даходы з іншых крыніц, кампенсация страт ад інфляцыі ажыццэўляеца на падставе, прадугледжаных калектывнага дагавора (пагадненнямі).

Насельніцтва, якое атрымлівае даходы з іншых крыніц, кампенсация страт ад інфляцыі ажыццэўляеца на падставе, прадугледжаных калектывнага дагавора (пагадненнямі).

Насельніцтва, якое атрымлівае даходы з іншых крыніц, кампенсация страт ад інфляцыі ажыццэўляеца на падставе, прадугледжаных калектывнага дагавора (пагадненнямі).

Насельніцтва, якое атрымлівае даходы з іншых крыніц, кампенсация страт ад інфляцыі ажыццэўляеца на падставе, прадугледжаных калектывнага дагавора (пагадненнямі).

Насельніцтва, якое атрымлівае даходы з іншых крыніц, кампенсация страт ад інфляцыі ажыццэўляеца на падставе, прадугледжаных калектывнага дагавора (пагадненнямі).

Насельніцтва, якое атрымлівае даходы з іншых крыніц, кампенсация страт ад інфляцыі ажыццэўляеца на падставе, прадугледжаных калектывнага дагавора (пагадненнямі).

колькі вечная сама прырода і чалавек у ёй.

Лічы адзін ашаламляльны экспанат, дастойны і Луўра і Метрополітан Музею, напаткалі мы ў царкве — гэта Царская брама. Золата? Не. Драва?

